

را در دانشگاه دیگری که جزو دانشگاه‌های تاپ و برتر دنیا بود و با اساتیدی که از MIT آمده بودند و تدریس می‌کردند، درس را ادامه دادم و دانشجویهای ایرانی چیزی کم نداشتند».

وی اضافه کرد: «این درحالی است که من فارغ‌التحصیل دانشگاه شهید باهنر کرمان بودم که این دانشگاه حتی جزو ۳ تا ۵ دانشگاه اول کشور هم نیست».

کارآفرین برتر گفت: «از لحاظ آموزشی ما اصول را با اساتید خودمان خوب یاد گرفته بودیم و چیزی از رقبا ی هندی، چینی، آمریکایی، فرانسوی و دانشجویان سایر کشورها کم نداشتیم اما آن چه سبب می‌شود دانشگاه به این متهم شود که فارغ‌التحصیلان آمادگی ورود به جامعه یا فضای کار را ندارند این است که فضای کسب و کار ما خیلی با دنیای آکادمیک فاصله دارد».

وی افزود: «در سایر کشورها، تعداد زیادی نهادهای رابط دانشگاه و صنعت وجود دارد که دانشگاه را به صنایع یا فضای کسب‌وکار وصل می‌کنند، دانشجویان را برای کارآموزی می‌فرستند یا پروژه مشترک تعریف می‌کنند. این چالش در سایر کشورهای دنیا هم وجود دارد، این طور نیست که فقط مختص ما باشد».

عرب‌نژاد اظهار کرد: «توماس فریدمن، نویسنده نیویورک تایمز، کتابی به نام That Used to Be Us را چند سال پیش نوشته که در آن چالش‌های آموزشی آمریکا را بررسی می‌کند و دقیقاً همین چیزهایی که ما امروز داریم، آن‌ها هم دارند. یعنی این چالش همه‌جا وجود دارد. در این کتاب می‌گوید فارغ‌التحصیل دانشگاه با مباحثی که در صنعت می‌خواهد کار کند، آشنا نیست».

وی با اشاره به یک خاطره توضیح داد: «من مدتی در توکیو بودم. گروه‌های ژاپنی هرمی هستند، یعنی استاد بزرگ در راس است و بعد سایر مراتب قرار دارند. آن‌جا دو دانشجوی کارشناسی ارشد و چند دانشجوی کارشناسی زیر دست من بودند که باید به پروژه‌ها و کارهای آن‌ها سرکشی می‌کردم. یکی از دانشجویان کارشناسی ارشد که پایان‌نامه‌اش با من بود، بسیار سرکش بود، از کار فرار می‌کرد و بیشتر دنبال بازی تنیس بود. درسش تمام شد، پایان‌نامه‌اش را نوشت و دفاع کرد. بعد از مدتی در یک مصاحبه کاری شرکت کرد و در مرکز تحقیقات تویوتا پذیرفته شد. این مرکز در ژاپن جزو جاهای مطرح است. او هر چند وقت یک‌بار به من در توکیو سر می‌زد. وقتی از او سوال کردم در مرکز تحقیقات تویوتا روی چه پروژه‌ای کار می‌کنی؟ گفت وقتی کارم را شروع کردم، به من گفتند چون تو از دانشگاه توکیو به عنوان بهترین دانشگاه ژاپن آمدی، هوش و استعداد خوبی داری و اصول اولیه علم را هم می‌دانی باید مجدداً آموزش ببینی و من حدود ۶ ماه آموزش دیدم تا کارم را شروع کردم».

مسئول دفتر طراحی شرکت دنده‌کار یادآور شد: «همان طور که گفتیم این اختلاف همه‌جا وجود دارد، وظیفه اصلی دانشگاه که بعضی وقت‌ها فراموش می‌شود این است که اصول اولیه علمی را به خوبی به دانشجویان بیاموزد».

وی ادامه داد: «دانشگاه‌ها خیلی اوقات به عنوان مثال دوره آموزش یک نرم‌افزار را

برگزار می‌کنند که من با این دوره‌ها مخالفم و خوشبختانه اساتید بخش مکانیک هم این نکته را خوب فهمیده‌اند؛ دانشجویی که اصول را نفهمیده باشد اگر پشت یک نرم‌افزار بنشیند فقط می‌تواند شکل‌های زیبا ترسیم کند. این دانشجوی بعد‌ها وارد صنعت که بشود، متوجه خواهد شد اگر مبانی و مفاهیم اصلی را خوب نفهمیده باشد، دانستن این نرم‌افزارها و یا رسم کردن چند نمودار، دردی از صنعت دوا نمی‌کند».

کارآفرینان درگیر بروکراسی و بی‌ثباتی بازار

خبرنگار استقامت سوال کرد: «به عنوان یک کارآفرین بفرمایید که در حال حاضر با چه موانع و چالش‌هایی مواجه هستید؟». عرب‌نژاد پاسخ داد: «مسائلی که در حال حاضر آزادارنده هستند و در روند پیشرفت ما چالش ایجاد می‌کنند همان چیزهایی هستند که وقت ما را می‌گیرند که به کارهای اساسی نرسیم. من تقریباً روزی ۱۲ ساعت کار می‌کنم و در شرکت حضور فیزیکی دارم، در ماه‌های گذشته هیچ‌وقت قبل از تاریکی هوا خانه نبودم اما از این ۱۲ ساعت تقریباً ۳ ساعت کار مفیدی که در تخصص من است، انجام می‌دهم و مابقی ساعات را هم هرچند کار انجام می‌دهم اما این کارها در نهایت به افزایش کیفیت و کمیت محصول ما نمی‌انجامد».

وی افزود: «من مدام در حال خاموش کردن آتشی هستم که دیگران برافروخته‌اند

است ما در حال انجام کاری باشیم که فقط به دلیل نبود تجارت آزاد در ایران رونق دارد».

گردش‌نخبگان از تجارت آزاد حیاتی‌تر است

عرب‌نژاد در توضیح بیشتر درباره گردش‌نخبگان گفت: «ما در کشور یکسری سیستم مانند خانواده، شرکت و دانشگاه داریم و کل نظام جمهوری اسلامی هم یک سیستم است. همه این‌ها می‌توانند نظریات متفاوتی داشته باشند. در واقع آدم‌ها متکثرتند و تکثر در نظرات هم وجود دارد». وی افزود: «فرض کنید رئیس فعلی دانشگاه به عنوان یک سیستم، نظری داشته باشد که کاری را انجام بدهد، اگر گردش‌نخبگان یا گردش‌افراد در دانشگاه به وجود نیاید، ممکن است که توان و انرژی دانشگاه روی موضوعی گذاشته شود که از ابتدا هم جواب نمی‌داده است و در کشور هم به همین شکل است».

وی با بیان این‌که در خانواده هم همین‌طور است، ادامه داد: «در همه سیستم‌ها گردش‌نخبگان این کمک را می‌کند که سیستم خودش را بهتر بفهمد». وی یادآور شد: «اگر یک زمانی به من بگویند که از بین دو تا پارامتر تجارت آزاد و گردش‌نخبگان، فقط می‌توانی یکی را انتخاب کنی، من گردش‌نخبگان را انتخاب می‌کنم زیرا ممکن است یکی از نخبگانی که دارد به بالای کشور می‌رسد، طعم شیرین

تجارت آزاد را بچشد، مردم هم همزمان این طعم را می‌چشند و نفرت بعدی که می‌آیند تجارت آزاد را انتخاب می‌کنند».

رقابت سخت با رقبای منطقه‌ای

عرب‌نژاد در ادامه درباره برنامه‌های آینده شرکت دنده‌کار گفت: «کار ما ساخت ماشین‌های صنعتی است که از آن‌ها در تولید سیم و کابل استفاده می‌شود و در واقع صنعت مادری است که بالای سر سازندگان صنعت سیم و کابل قرار دارد».

وی ادامه داد: «در کار ما، دانش و تکنولوژی خیلی مهم است و شاید اصل کار ما همین باشد. گردش مالی ما آن‌چنان بالا نیست ولی از لحاظ تکنولوژی مخصوصاً در مکانیک و کنترل، به دلیل این‌که رقبا ی ما چینی‌ها، ترک‌ها و اروپایی‌ها هستند باید از لحاظ کیفیت و قیمت با آن‌ها رقابت کنیم». وی یادآور شد: «در حال حاضر هم خودمان پروژه‌های تحقیقاتی داریم و هم در دانشگاه با دوستان و دانشجویان پروژه تحقیقاتی انجام می‌دهیم. ابرپروژه با

دانشگاه نداریم بلکه تعداد زیادی پروژه‌های ریز داریم که مشکلات ماشین‌آلات را دانه‌به‌دانه حل می‌کنیم».

مسئول دفتر طراحی شرکت دنده‌کار اظهار کرد: «یکی از کارهایی که در چند سال آینده انجام می‌دهیم و الان هم آن را شروع کرده‌ایم این است که خودمان را به اقتصاد جهانی وصل کنیم. ما باید صادرکننده ماشین‌آلات بشویم. در حال حاضر کار سختی است زیرا ما از لحاظ کیفی شاید ادعای رسیدن به کیفیت اروپایی‌ها را نداشته باشیم اما می‌توانیم به چینی‌ها و ترک‌ها برسیم».

وی توضیح داد: «ما نصف قیمت اروپایی‌ها ماشین تولید می‌کنیم و راندمان ما ۸۵ تا ۹۰ درصد راندمان ماشین‌آلات اروپایی است و این برای کسی که بخواهد از ما ماشین بخرد، مزیت دارد اما خرید کالای سرمایه‌ای از ایران برای خارجی‌ها سخت است و ترجیح می‌دهند ماشین‌آلات چینی یا ترکیه‌ای را بخرند به دلیل این‌که ثبات دارند و در دنیا به عنوان صنعتگر شناخته می‌شوند».

عرب‌نژاد تاکید کرد: «شرایط برای رقابت با صنعتگران ترک یا چینی سخت‌تر است ولی این راهی است که باید برویم».

وقتی حاشیه بر متن پیروز می‌شود

عرب‌نژاد در پایان خاطرنشان کرد: «یک بار دیگر خودم و سایر دوستان دانشگاهی را دعوت می‌کنم به اینکه در خلوت‌مان بشینیم و فکر کنیم وظیفه اصلی ما چیست؟ بسیاری از ما کارهایی را انجام می‌دهیم که وظیفه ما نیست. دانشگاه، صنعت و ارگان‌های مختلف بعضی وقت‌ها کارهایی را انجام می‌دهند که وظیفه آن‌ها نیست. یک بار دیگر باید بازتعریف کنیم و برگردیم، کارهایی که وظیفه ماست را به خوبی شروع کنیم».

وی افزود: «ما یکسری موضوعات اصلی داریم و یکسری مسائل فرعی و حاشیه‌ای، چند سالی است که در ایران اهمیت مسائل حاشیه‌ای از مسائل و موضوعات اصلی و مهم، بیشتر شده است».

کار آفرین برتر دانشگاه گفت: «وظیفه اصلی دانشگاه آموزش و پژوهش است اما الان دغدغه مدیران دانشگاه این است که بودجه سلف را چگونه برسانند و خوابگاه‌ها را چگونه مدیریت کنند».

وی ادامه داد: «ما در شهرک صنعتی روی اصول اولیه‌ای که باید شرکت شهرک‌ها تأمین کند مشکل داریم. ما در شرکت همیشه برای تأمین آب مشکل داریم و قطع است، مشکل امنیت داریم، در حمل‌ونقل، جاده و حتی ارتباطات مشکل داریم یعنی تلفن کار نمی‌کند و فیبر نوری هم در شهرک نداریم، این در حالی است که چند وقت پیش شرکت شهرک‌ها همایشی را برگزار کرده با موضوع نقش دستاوردهای تکنولوژی نانو، در حالی که کار شرکت شهرک‌ها چیز دیگری ست».

از سوی دیگر اداره اوقاف بودجه‌ای را برای حمایت از پروژه‌های دانش‌بنیان گذاشته، در حالی که کار اوقاف چیز دیگری ست و این مثال‌ها زیاد است».

عرب‌نژاد تاکید کرد: «همه وظیفه خودشان را با کیفیت رتبه بسیار پایین دنبال می‌کنند و در مقابل به دنبال کارهایی هستند که وظیفه آن‌ها نیست».